

OLIMPIADA DE LIMBĂ, COMUNICARE ȘI LITERATURĂ ROMÂNĂ

- Etapa locală, 17 februarie 2012 -

Clasa a V-a

- Timp de lucru: 120 minute
- Toate subiectele sunt obligatorii

Citește cu atenție textele de mai jos (A și B):

A. Măgarul Alfred s-a născut pe un nor. Când și-a dat seama ce se întâmplă cu el a privit în jos și undeva departe, pierdută într-o livadă de meri, a văzut o căsuță portocalie.

“Acolo aș vrea să locuiesc!” a spus măgarul Alfred și a rugat o pasăre să-l aducă cu picioarele pe pământ.

Pasărea era un vultur, mai bine zis o vulturoaică [...] destul de bătrână, veșnic încrunțată [...].

Alfred era un măgar trist. Habar n-avea de ce se născuse pe norul acela care părea ieșit dintr-o fabrică de suc de portocale, dar hotărâse să nu-și pună prea multe întrebări pe tema asta și își acceptase destinul cu demnitate. Norul îl purta în fiecare zi prin cele mai diverse locuri din lume, însă de fiecare dată se întorcea deasupra livezii de meri cu o precizie de ceasornic elvețian. Așa se face că măgarul Alfred văzuse multe de când se trezise pe acel nor: războaie, primăveri, recolte, frigidere goale, tamponări, cai albi și cai liberi, poeți... Din toate acestea a cules o tristețe prea matură care se manifesta din când în când prin tresărirea sprâncenei sale drepte.

“Dacă aș ajunge vreodată să trăiesc acolo jos!” se gândea adesea Alfred, „aș fi cel mai bun măgar din lume. Nu știu ce înseamnă asta pentru că toți măgarii văzuți de mine făceau același lucru, mai mult sau mai puțin supuși. Dar eu promit să fiu cel mai bun măgar din lume” .

(Eduard Țone, *Aventurile măgarului Alfred*)

B. A fost odată ca niciodată, că dacă n-ar fi nu v-aș mai povesti, un măgăruș pe nume Noruleț. Măgărușul nostru trăia undeva departe, departe, într-o țărișoară cu multe câmpii verzi, ape curate și munți cu piscuri scâldate de soare. În țara lui Noruleț nu se vedea picior de om, în schimb erau păsări mii, găze, iepurași, vacuțe și oi la păscut, melci și broscuțe. [...]

Și au mai trecut câteva zile, apoi câteva luni. Într-o seară, înainte de culcare, Noruleț și-a auzit părinții vorbind în șoaptă, lângă soba din bucătărie, din care se auzeau lemnele trosnind:

- Ar trebui să-i arătăm comoara, zise tatăl. Este destul de mare să știe...

- Nu, nu încă, spuse mama. Nu este destul de mare să înțeleagă. Și dacă vede comoara, va dori să plece în lumea largă și este prea mic pentru asta.

„Oare despre ce comoară este vorba? se întrebă Noruleț. De ce nu vor să-mi spună? Nu știam că suntem așa de bogați. Mai bine întreb, altfel nu am să pot dormi toată noaptea la gândul comorii”.[...]

- Iată comoara, spuse mama. A descuiat lădița și în clipa aceea încăperea se luminează de parcă ar fi fost ziua.

Dar înăuntru nu erau bani sau grămezi de aur, nici pietre prețioase ori perle. Nu, în lădiță era... o carte mare, cu foi lucioase și albe ca laptele, cu poze multe și frumos colorate. Pe coperta cărții era poza unei bile mari și albastre, care strălucea mai tare decât luna plină în toiul nopții.[...] Noruleț se uita lung, lung la cartea aceea frumoasă, la Planeta Albastră, mai frumoasă decât orice pe lume. Și, din clipa aceea, visul lui cel mai fierbinte a fost să plece acolo, departe, în Țara Oamenilor. Trebuia să vadă, trebuia să știe.[...] În noaptea aceea, Noruleț nu a dormit nicio clipă. S-a gândit tot timpul la planeta aceea bătrână de miliarde de ani, și totuși atât de tânără și de frumoasă. Își imaginează casa lui, sus de tot, cocoțată pe creștetul Planetei Pământ, ca un coif. Și

era mândru că se afla pe cel mai frumos loc din Univers. Așa îi spusese părinții lui că se numea casa aceea fără hotare, care adăpostea Soarele, Luna, stelele, planetele și Pământul – Univers.

„Am să plec în lumea largă să văd Țara Oamenilor, așa am să fac!”.

(Valentina Mihart, *Aventurile lui Noruleț, măgărușul călător*)

A. LECTURA (80 de puncte)

I. Înțelegerea textului – 16 puncte

1. Numește modurile de expunere utilizate în fiecare fragment (4 puncte).

2. Selectează din textele-suport două figuri de stil diferite și precizează felul acestora. (4 puncte).

3. Explică, într-un text de 3-4 rânduri, valoarea expresivă a unei figuri de stil, la alegere, identificată în exercițiul anterior (8 puncte).

II. Scriere despre textul literar – 25 puncte

Prezintă raportul dintre realitate și ficțiune, într-o compunere de 15-20 de rânduri, utilizând, pentru exemplificare, secvențe din ambele texte propuse. .

III. Scriere imaginativă (25 puncte)

Alcătuiește o compunere de 20-25 de rânduri, în care eroii să fie un personaj din celor două texte citate, o vulturoaică și tu însuși. Vei imagina o întâmplare petrecută la coborârea pe Planeta Albastră, în Țara Oamenilor.

În compunerea ta, vei avea în vedere:

- respectarea structurii specifice unei compuneri;
- găsirea unui titlu sugestiv;
- folosirea a cel puțin patru figuri de stil diferite;
- integrarea în compunere a dialogului, a narațiunii și a unor secvențe descriptive;
- viziunea originală asupra temei propuse.

REDACTARE (pentru ambele compuneri –II și III : 14 puncte) – unitatea compoziției – 2p; ortografie – 3p; registrul de comunicare, stilul și vocabularul adecvate – 3p; coerența textului – 2p; punctuația – 2p; lizibilitate și așezare în pagină – 2p.

B. PRACTICA RAȚIONALĂ ȘI FUNCȚIONALĂ A LIMBII (10 puncte)

1. Transcrie un cuvânt cu diftong din primul text și altul cu hiat din cel de-al doilea text.

(4 puncte)

2. Selectează din textele-suport trei termeni din câmpul lexical al naturii. (6 puncte)

C. ELEMENTE DE CONSTRUCȚIE A COMUNICĂRII (20 de puncte)

1. Menționează câte un antonim pentru fiecare din cuvintele: să arătăm, diverse. (4 puncte)

2. Precizează modul și timpul verbelor următoare: trăia, am să plec, aș vrea, să locuiesc. (8 puncte)

3. Numește valoarea (predicativă, auxiliară, copulativă) cu care sunt folosite verbele din secvențele subliniate în cele două texte. (8 puncte)

Se acordă 10 puncte din oficiu.

Total : 120 de puncte.